

Θρακικὸ χειμῶνιασμα

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Στάμ. Σταμ.

ΞΑΝΘΗ, Μάρτιος. — "Ἐνα σὰν λεπτὴ δαντέλλα κλαδί ἀνθισμένης ἀγριοκορομηλιάς, σὲ κάποιον φράχτη ἀπάνω, ἐπιμένει νὰ μᾶς λέη ὅτι ἔφθασεν ἡ ἀνοιξίς.

Καὶ ἐπιμένει ἐνῶ ὅλα τὰ κλαριά καὶ τὰ χορτάρια γύρω του εἶνε μαζωμένα καὶ ὠχρά ἀπὸ τὴν κρυερὴν θλιθερότητα καὶ ἀπὸ πάνω τὰ μεγάλα θηρία τῶν χιονιῶν, ὁ "Ὀρθήλος, τὸ Μπέλεσι καὶ ἡ Ροδόπη, ἐξακολουθοῦν νὰ χύνουν εἰς τοὺς κάμπους παγεράς πνοάς χειμερινῶν ἀνέμων καὶ κάνουν τὰ φαράγγια τῶν χαμηλῶν βουνῶν καὶ τῶν ποταμῶν τὶς θαθεῖς τὶς κοῖτες νὰ βογγοῦν καὶ νὰ μουγκρίζουν ἀπελπιτικά...

Καὶ εἶνε ἐξαιρετικὰ θαρὺς ὁ χειμῶνας εἰς τὴν Θράκην καὶ ἀκόμη πιὸ θαυότερος ὅταν ἔρχεται παράκαιρα, σὰν ξαναμωραμένος, μέσα σὲ ἀνοιξίως χρονικὴ περιοχὴ...

Εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν χορεοῦν νιφάδες μὲ γυαλιστερὲς σταγόνες παγεροῦ νεροῦ. Τὸ φίλημα τῶν ψεκάδων καίει πρόσωπα, σκάζει χέρια καὶ παγώνει τ' αὐτιά. Ἡ γῆ εἶνε γεμάτη ἀπὸ λάκκους μολυβιοῦ νεροῦ κοντὰ σὲ κιτρινιασμένα φρύγανα. Τὸ χῶμα σκοῦρο καὶ θαρὺ, λόφοι ἀσπρισμένοι ἀπὸ χιόνι.

Καὶ ἡ ἀγριοκορομηλιά, ἀνθισμένη, κατάλευκη, ἐπιμένει νὰ σοῦ ὁμιλῇ περὶ ἀνοιξίως, ἡ ὁποία ἀφικνεῖται.

Καὶ τὰ θηρία τὰ χιονοφορτωμένα τῶν μεγάλων τῶν βουνῶν ἀπὸ τὰ θανατερά μπουγάζια τοὺς ἐξακολουθοῦν νὰ φυσοῦν τὴν πα-

γεράν ἀναπνοήν των, γιὰ νὰ σβύσουν τὸ ἀνθινόν, τὸ λευκόν τοῦτο τῆς ἐλπίδος φῶς...

"Ὅταν θρεθῇ κανεὶς μέσα εἰς τὸν κρουσταλλιασμένον αὐτὸν ἀνεμοχορὸν τοῦ θρακικοῦ χειμῶνος, τότε ἐνθυμεῖται τὰ λαϊκὰ τραγούδια :

Φυσάει Βορριάς,
Φυσάει Θρακιᾶς...

Καὶ τότε ἐξηγεῖ τὶς μονοκόμματες καὶ ποδήρεις καὶ τραγόμελλες καπότες τῶν βοσκῶν τῆς Θράκης, τῶν ὁποίων τὸ σχῆμα καὶ τὸ κόψιμο, σὲ καλὸν καὶ ἡσυχον καιρὸν, δὲν δύναται νὰ ἐννοηθῇ.

Φαίνεται δὲ ὅτι οἱ καπότες αὐτῶν Θρακῶν ποιμένων θὰ εἶνε οἱ ἴδιες ἀπὸ τὴν ἀρχαία ἐποχὴ, γιὰ τὶς περιγράφει καὶ ὁ Ξενοφῶν, ὅταν ἐγύριεν ἀπὸ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, μὲ ὄσους τοῦ ὑπελείφθησαν ἀπὸ τοὺς Μυρσίους του, καὶ ἔμεινεν ἕνα ὁλόκληρον χειμῶνα εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην.

Περιγράφων, λοιπὸν, ὁ Ξενοφῶν τὸν θαρὺν χειμῶνα ποὺ πέρασε εἰς τὴν Θράκην, λέγει ὅτι εἶχε πέση πολὺ χιόνι καὶ τὸ ψῆχος ἦτο τόσον δριμύ, ὥστε ὄχι μόνον τὸ νερὸ ἐπάγωνεν εἰς τὰ ἀγγεῖα ὅταν τὸ ἔφερον διὰ τὸ δεῖπνον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο εἶνε περιεργον — καὶ τὸ κρασί ἀκόμη ἐπάγωνε μέσα εἰς τὰ δοχεῖα.

Καὶ πολλῶν Ἑλλήνων, λέγει, αἱ ρῖνες καὶ τὰ ὦτα ἀπεκαλοντο καὶ ἔγινε πλέον φανερά ἡ αἰτία γιὰτί οἱ Θράκες φοροῦν καὶ σκεπάζουν τὰ κεφάλια καὶ τ' αὐτιά των

μὲ ἄλωπεκας, καὶ γιὰτί ἔχουν χιτῶνας μακροῦς, μὲ τοὺς ὁποίους σκεπάζουν ὄχι μόνον τὰ στήθη, ἀλλὰ καὶ τοὺς μηρούς των, καὶ ἐπανωφόρια ποδήρη καὶ ὄχι χλαμύδας, καθὼς συνηθίζουν οἱ Ἕλληνες.

"Ὁ δὲ Πανυσανίας διηγεῖται ὅτι εἶδε καὶ... λευκάς ἄρκτους εἰς τὴν Θράκην!...

Ἀλλὰ καὶ γενικῶς ἡ Θράκη ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς θεωρεῖται ὡς χώρα ψυχροτάτη καὶ ἔχουσα θοῦνὰ ψηλά καὶ χιονοσκεπῇ.

— Ἐκεῖ φύλλιαζε, λέγουν οἱ ἀρχαῖοι, ὁ πολεμικὸς Ἄρης καὶ ὁ ἀγριος Βορρᾶς.

Ἀπὸ ἐκεῖ ἐμπουκάριζαν αἱ πάχυναι τοῦ χειμῶνος καὶ αἱ τρικυμῖαι τῆς θαλάσσης διὰ τοὺς ναυτικούς, ποὺ ἔμειναν ὡς σήμερα ἀκόμη εἰς τὰ τραγούδια τοῦ λαοῦ :

Φυσάει Βορριάς,
φυσάει Θρακιᾶς,
φυσάει καραβοπνίχτης...

Καὶ ποῖος ἀρχαῖος συγγραφεὺς δὲν γράφει γιὰ τὸν θρακικὸν χειμῶνα.

"Ὁ Πλάτων, ποὺ λέγει γιὰ τὴν σφοδρότητα τοῦ θρακικοῦ Βορριά ὅτι κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸν φθάσῃ εἰς τὸ τρέξιμο.

"Ὁ Ἡσίοδος, ὁ Αἰσχύλος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται εἰς τὸ ἱστορικὸν γεγονός, ποὺ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Ξέρξου καὶ τῶν ἡττημένων στρατιῶν τοῦ στρατηγοῦ του Ἀρταβάζου ἐπάγωγσεν ὁ

Στρυμὼν καὶ ὁλόκληρος ἡ Θράκη ἐσκεπάσθη μὲ χιόνια :

Παραθέτομεν τὴν περικοπὴν, κατὰ μετάφρασιν τοῦ σοφοῦ Ἰατροῦ καὶ ἱστορικοῦ συγγραφέως, τοῦ διαμένοντος εἰς Σουφλί κ. Κ. Κουρτίδου :

Τῆς Βόλθης λίμνης τὸ καλάμι, καὶ τὸ Παγγαῖον ὄρος, τὴν Ἠωνικὴν γῆν κατὰ τὴν νύκτα δὲ ταύτην ὁ Θεὸς ἐσήκωσε πρόωρον χειμῶνα, ἐπάγωγσε δὲ ὁλόκληρον τὸ ρεῖθρον τοῦ Στρυμῶνος ποταμοῦ...

Ἐπέρασαν δὲ οἱ Πέρσαι μόλις δυσκολώτατα τὴν Θράκην.

Ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐδεκάτισεν ὁ Θρακικὸς Βορρᾶς, ὅταν πολιορκοῦσαν τὴν Τροίαν.

Λέγει ὁ Αἰσχύλος :

Ἀνεμοὶ δὲ, ἀπὸ Στρυμόνος ἐξερχόμενοι, πρόξενοι ἀργοποριῶν, καταστρεπτικοί, δυσκολεύοντες τὰ πλοῖα νὰ κινήθουν,

κινοῦντες τοὺς ἄνδρας, φθείροντες τὰ πλοῖα καὶ τὰ σχοινία,

προσθέτοντες ἀτελείωτον χρόνον, εἰς τὴν θαρδύτητα τῆς πολιορκίας ἐμάραναν τὸ ἄνθος τῶν Ἀχαιῶν...

"Ὁ δὲ Σοφοκλῆς δίδει τὴν ἐξῆς ὑπέροχον εἰκόνα τῆς ἀγριότητος τῆς χώρας εἰς τὴν «Ἀντιγόνην», κατὰ μετάφρασιν τοῦ ἰδίου κ. Κουρτίδου.

"Ὡσὰν τὸ φουσκωμένο κύμα τοῦ Πόντου,

εἰς τὴν ἀνεμοζόλην ποὺ τὸ πιάζει ἀπὸ τὴν Θράκην ὁ σίφων καὶ τὸ ρίχνει εἰς τὸν τρισκόταδον (βυθὸν

καὶ ἀπὸ τὸ βάθος κυλάει τὴ μαύρη ἄμμο (ρη ἄμμο καὶ ἀναστενάζει θαθεῖα καὶ ἤχο (λογοῦν τὰ θαλασσοδαρμένα ἀκρογιάλια.

Καὶ εἰς ἄλλο μέρος, εἰς τὸν «Οἰδίποδα Τύραννον», γράφει :

Τὸν Ἄρην τὸν ὀλέθριον, κάμε νὰ φύγῃ, εἴτε εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν, ἢ ὅπου βογγᾷ τῆς Θράκης ὁ Βορριάς.

"Ὁ Εὐριπίδης, ποὺ ἐξήσεν εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, καὶ τὴν ἐγνώριζε καλά, ἀποκαλεῖ τὴν Θράκην «χιόνι κατάρρυτον» καὶ τοὺς τόπους τῆς δυσχειμέρους.

Καὶ προσθέτει :
"Ὅταν δὲ ὁ Θρακικὸς Βορρᾶς ρίχνει τὸ χιόνι, σκεπάζω τὸ κορμὶ μου μὲ δέρμα (τα θηρίων, ἀνάπτων φωτιᾶν, καὶ δὲν μὲ μέλει γιὰ τὸ κρύο.

Καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἔχει νὰ κάμῃ μὲ τοὺς χειμῶνας τῆς Θράκης καὶ εἰς τοὺς Ὀρφικοὺς Ὕμνους ὑπάρχουν στίχοι, ὡς ἐξῆς :

Χιονώδες ἔλθε ἀπὸ Θράκης, λῦε τε παννέφελον στάσιν, ἥερος (ὕγρασκελεύθου, ἰκμάσι ριπίζων νοτεραῖς διυθριγέ (νὲς ὕδωρ, αἰθρία πάντα τιθεῖς, θαλερόμμα (τον αἰθέρα τείχων

ἀκτίσι λάμπουσιν ἐπὶ χθονὲς ἡ-
(λοιο.

Κυνηγημένος ἀπὸ παγωμένον
χιονοστρόβιλον καὶ ἀπὸ στίχους
ποιητῶν, ἐτρύπωσα σὲ ἕνα καφε-
νεῖο τουρκικό, χωρὶς νὰ δύναμαι
νὰ πάρω οὔτε τὴν ἀναπνοή μου.

Ὁ καφετζῆς μου ἔφερε κοκκι-
νωπὸν ὕγρον, θερμὸν, μέσα σὲ ἕ-
να γυάλινο ποτήρι, πού ἔμοιαζε
πολύ μὲ δισκοπότηρο.

—Τί εἶνε αὐτό;

—Τσαΐ γιὰ νὰ ζεσταθῆς καὶ νὰ
συνέλθῃς.

Φαίνεται πὼς τὸ τσαΐ εἰς τὴν
Θράκην προσφέρεται σὲ γυάλινα
καμαρωτά ποτήρια.

Μέσα εἰς τὸ ἀχνίζον τοῦ τσα-
γιού ρευστὸν ἐπνίξα ὅλον τὸν
θρακικὸν χειμῶνα, τίς ἀγριότητες
καὶ τίς κακίες του, τὰς περὶ αὐ-
τοῦ παραδόσεις καὶ τοὺς φόβους
τῶν ἀνθρώπων καὶ ὅλην τὴν με-
γαλοπρεπή ποιήσιν τῶν ἀρχαίων
ποιητῶν, γιὰ τοὺς θρακικοὺς χει-
μῶνας...

"Εξω ὁ ἀέρας οὐρλιαζε, σὰν
νᾶθελε νὰ μᾶς ἀρπάσῃ.

"Αλλά πού τὸν λογαριάζαμε ἡ-
μεῖς!...

Ἀπεναντίας μάλιστα.

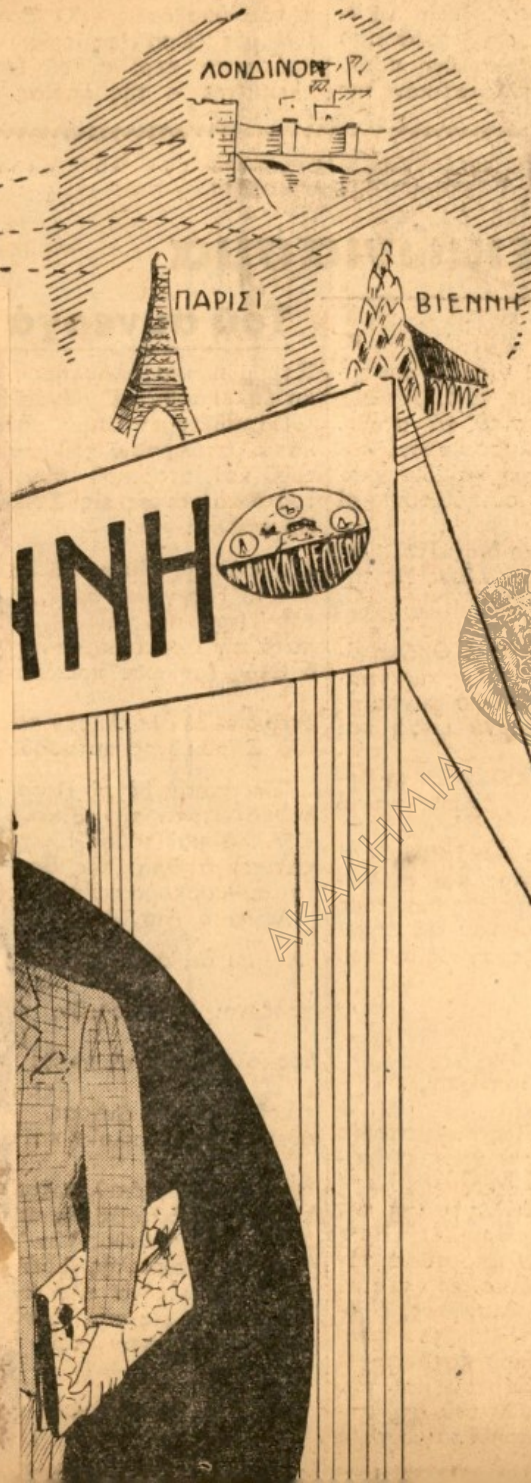
Καλοῦμεν τὸν Τοῦρκον καφε-
πῶλην :

—"Ακουσε, τοῦ λέμε, δῶσε ἕνα
τσαΐ, σὲ παρακαλῶ, καὶ εἰς τὴν
κόρομηλιά, πού στέκει ἀνθισμένη
ἀπ' ἔξω.

Ὁ Τοῦρκος καφετζῆς μᾶς κύτ-
ταζε. Τί νὰ ἐσκέπτετο ὁ ἀνθρω-
πος; Ἴσως ὅτι εἶδε νὰ τρελλαί-
ωνται ἀνθρώποι μὲ τὴ ζέστη τὴ
μεγάλη, ἀλλά μὲ τέτοια πανω-
νιά, πρώτη φορὰ θὰ ἔβλεπε.

Καὶ ἴσως νύχνη δίκηρ...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΦΙΛΩΝΟΣ 47-47Α
ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 54

SPECIAL

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΖΩΗ

„ALLEANZA“

Καταθέσασα τὴν κεκαλονισμένην ἐγγύησιν
καὶ ἐγκατασταθεῖσα ἐν Ἑλλάδι δυνάμει ἀ-
ποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκο-
νομίας δημοσιευθεῖσης εἰς τὴν Ἐφημερίδα
τῆς Κυβερνήσεως (Δελτίον Ἀνωτάτων Ἐ-
ταιρειῶν) τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1938 (ἀριθ.
φύλλου 320), ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἡ Ἑταιρεία «ΑΛΛΕΑΝΤΣΑ» ἀνήκουσα
εἰς τὸ ἰσχυρότερον ἀσφαλιστικὸν συγκροτή-
μα τῆς Ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης, δὲν εἶνε ἀγνωστὸς εἰς τὸ ἑλληνικὸν Κοι-
νόν. Πρὸ τεσσαρακονταετίας περίπου τὸ πρῶτον εἶχεν ἐγκατασταθῇ εἰς
τὴν Ἑλλάδα καὶ διὰ τῶν καινοτομιῶν, τὰς ὁποίας τὴν ἐποχὴν ἐκείνην
εἶχεν αὐτὴ ἐφαρμογή εἰς τὰ Τιμολόγια τῆς, εἶχεν ἀποκτήσῃ τὴν συμπα-
θεῖαν καὶ τὴν εὐνοίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀσφαλιζομένου Κοινοῦ. Ἡ εὐφημος
μνηεὶα τῆς Ἑταιρείας «ΑΛΛΕΑΝΤΣΑ», τὴν ὁποίαν κάμνει εἰς τὸ βεβλῖον
τοῦ περὶ τῶν Ἀσφαλειῶν (Σελ. 519), τὸ ἐκδόθην τῷ 1902 ἐν Ἀθῆναις,
ὁ Α. Μάτεσις, πείθει οἰονδήποτε περὶ τῆς εὐεργετικῆς συμβολῆς τῆς
«ΑΛΛΕΑΝΤΣΑ» εἰς τὴν ἀσφαλιστικὴν κίνησιν τῆς χώρας μας.

Ἡ Ἑταιρεία «ΑΛΛΕΑΝΤΣΑ» ἐγκατασταθεῖσα ἤδη ἐκ νέου ἐν Ἑλ-
λάδι, ὑπόσχεται, χάρις εἰς τὰ ἐξαιρετικῶς εὐνοϊκά Τιμολόγια τῆς, τοὺς
πολλαπλοὺς ἱκανοποιητικοὺς συνδυασμοὺς τῆς καὶ τοὺς ἐλευθερίους ὁ-
ρους τῆς, νὰ ἱκανοποιῇ καὶ πάλιν, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, τὴν Ἑλ-
ληνικὴν Κοινωνίαν.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΔΙ' ΑΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

A. ΣΓΟΥΡΩΦ & ΣΙΑ

*Ὁδὸς Σανταρόζα ἀριθ. 3, Ἀθῆναι.

ΥΠΗΜΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Διευθυντὴς Ο. ΔΕΚΑΒΑΛΛΑΣ

*Ὁδὸς Φίλωνος ἀριθ. 39

τὴλ. 41-365 τηλεγρ. ΑΡ ΣΓΟΥΡΩΦ

Τηλέφ. 30-697 καὶ 30-698

ΥΠΗΜΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Διευθυντὴς Σ. Ι. ΜΑΝΟΥΣΟΣ

*Ὁδὸς Ἀγίου Μηνᾶ ἀριθ. 7.

τὴλ. 35-22 τηλεγρ. ΑΡ ΣΓΟΥΡΩΦ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΙΣ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΟΡΟΙ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΩΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΙ

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ μας, γράψατέ μας, ἢ τηλεφωνήσατέ μας διὰ νὰ
θέσωμεν ὑπ' ὄψιν σας τὰ νέα εὐνοϊκώτατα Τιμολόγια μας, ἀνευ οὐδε-
μίας υποχρεώσεώς σας.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΝΕΟΙ δραστήριοι, ἱκανοὶ νὰ ἀσχοληθῶσιν ὡς παρα-
γωγοὶ ἀσφαλειῶν Ζωῆς τῆς Ἑταιρείας.

**Ο ΤΙΤΛΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΤΩΝ ΚΑΜΠΑΡΝΤΙΝΩΝ
ΣΠΥΡΟΣ ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ**

52 — ΣΤΑΔΙΟΥ — 52 ΓΩΝΙΑ ΣΤΟΑΣ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

ἀπεκτήθη ἐν Εὐρώπῃ:

*Ὡς πρωτοπόρου εἰς τὴν διάδοσιν τῶν ΚΑΜΠΑΡ-
ΝΤΙΝΩΝ ἐν Ἑλλάδι καὶ μόνον εἰδικῶς αὐτοπροσώπως
ἐκπαιδευθέντος ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀπο-

Διότι, καθὼς ἡ ἱστορία μαρτυρεῖ,
καὶ οἱ Θρᾶκες, οἱ παλαιοὶ, δὲν ἔμε-
ναν ἥσυχοι εἰς τὰ χιονοσκεπῇ βουνά-
των καὶ τὰς ἀγρίας τῆς πατρίδος
των δειράδας. **ΣΤΑΥ. ΣΤΑΥ.**

Πρὸ ἀμνημονευτῶν χρόνων ἀνα-
φέρεται ἓνας Θρᾶξ Βούτης, υἱὸς τοῦ
Βορρέου, ὁ ὁποῖος διωχθεὶς ἀπὸ τὴν
Θράκην, ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του Λυ-
κοῦργον, πέρασε τὸ Αἰγαῖον καὶ κα-
τέλαβε τὴν Νάξον. **ΕΘΝΟΓ. ΑΘ**

Εἰς τὴν Βοιωτίαν εἶχαν ἐγκατα-
σταθῇ Πελασγοὶ καὶ Θρᾶκες, ἀπο-
διώξαντες ἀπὸ ἐκεῖ τοὺς Βοιωτοὺς.

Εἰς τὴν Δακίδα τῆς Φωκίδος ἐ-
βασίλευσε, τὸ λέγει καὶ ὁ Στράβων,
ὁ Θρᾶξ Τηρεὺς, ὁ ὁποῖος πῆρε γυ-
ναῖκα τὴν Ἀθηναίαν Πρόκνην, κό-
ρην τοῦ τότε Βασιλέως τῶν Ἀθη-
νῶν. **27-4-1435**

Θρᾶκες ἦσαν οἱ φονεύσαντες κα-
τὰ τὸν πόλεμόν τους μὲ τοὺς Ἀθη-
ναίους τὸν Βασιλέα τῶν Ἀθηνῶν
Κόδρον, γιατί δὲν ἐγνώριζαν τὸ ὑ-
πὲρ τῆς πατρίδος του στρατήγημά
του.